

Temps Ordinari - Dotzè diumenge

[Za 12,10-11;13,1](#)

[Ga 3,26-29](#)

[Lc 9, 18-24](#)

Una trucada directa Hem llegit els diaris amb les corresponents fotografies, com l'Obama i el premier britanic Cameron es van parlar per telèfon per suavitzar tensions a rel del "xapapote" provocat pel vessament de petroli. Va ser una trucada directa. Ambdós parlen el mateix idioma. No sé si era de cara a la galeria, però diuen que la tensió es va rebaixar! De vegades s'ha de parlar directament. No valen els intermediaris. L'afer és a cops massa important per deixar-ho en mans de tercers. Avui l'Evangelí en narra una trucada directa. La pregunta que em vol fer Jesús no permet intermediaris. No vol que jo, l'interlocutor, m'encapulla-hi. I malgrat això tinc moltes maneres de defugir la resposta. Aquest telèfon mòbil que abans de despenjar ja saps qui et truca.. O els fixes! Amb la mà al cor, no hem dit més d'una vegada quan ens truquen a casa: "Digues que no hi sóc!" o "està reunit, truqui demà"? Avui Jesús respectarà que no m'hi posi, que no despengi, però jo he de saber que la trucada és per a mi -amb nom i cognoms- i que la pregunta que em vol fer és directa. Potser d'entrada em permet certa ambigüitat: Qui diuen que sóc jo? Em dona marge suficient per al dubte, però, tot seguit, ja no hi ha dubte: I tu, tu qui dius que sóc? Qui sóc jo per a tu? Ara ja no hi ha marge per suggeriments externs, no pot refugiar-te en el que et deien altres a la catequesi, a l'escola o a les prediques dels mossens... Jesús ens vol col·locar en un compromís, perquè, al cap i a la fi, ser cristià és compromès i ens hi hem de comprometre. Hi ha moments a la vida, i avui Jesús se'ns fa present en un d'ells, que et truca directament i vol una resposta directa a la seva directa pregunta. A mi, a tu la resposta! **Una trucada directa amb conseqüències directes.** Jesús t'explica que confessar la teva fe en Ell, vol dir ser coherent amb el seguiment. Si vols seguir-me, tot acabarà bé. Prometo plenitud i resurrecció, però implica agafar la creu. Potser abans de penjar, o acabar la trucada et tornarà a preguntar, per deixar les coses ben clares: Segueixo sent per a tu el que m'has dit? **Els focs de la revetlla de Sant Joan** Encara en molt pobles de Catalunya i en algunes cruïlles de l'eixample de Barcelona la revetlla de Sant Joan podem contemplar fogueres on el veïnat crema estris inútils, mobles vells i el que calgui per tal de desempallegar-se de futeses. L'amic Martí Amagat, en el seu llibret d'homilies del cicle C, té un preciós sermó per aquest diumenge i el seu evangeli: Amor i despreniment. Del que deia abans del seguiment de Jesús, ell diu: "Desenganyeu-vos, amics, qui no estigui disposat a negar-se a si mateix, no arribarà mai a viure; és a dir, a estimar i ser estimat plenament. Tant de bo que féssim cas i llencéssim al foc de Sant Joan la creença errònia que és possible casar l'amor i l'egoisme. Si ho féssim així, ens desembarassaríem d'un destorb i una nosa que, a la curta o a la llarga, fa molt de mal. Si ens decidim a contestar sincera i personalment la trucada de Jesús, ens caldrà cremar les naus, llençar-nos a una apassionat aventura de seguiment, fruit d'una actualitzada confessió adulta de la nostra fe personal a la pregunta personal i directa, que avui Jesús ens ha fet en l'Evangelí. Que cremin a les fogueres de Sant Joan els nostres egoïsmes.

ETIQUETES

RESPOSTA SEGUIMENT DESPRENIMENT